

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De SS. Dionysia, Datiua, Leontia, itemq[ue] Tertio, Bonifacio, & alijs
quibusdam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

Quarta regio, est regio gehennalis, regio dura, regio extimescenda, terra afflictio- nis, terra oblivionis, terra miseriarum, terra tenebrarum, terra turbinis & caliginis, terra maledictionis & mortis, in qua nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Totus tremo atque horreo ad memoriam regionis istius, & concussa sunt omnia of- sa mea. Illic est ignis qui non succenditur, vermis qui non moritur, frigus horrea- dum. Ibi fetor intolerabilis exoritur, percipientes mallei resonant incessanter, ob- fusa tenebræ cumulatiùs indensantur. Illic confusio peccatorum, horribilis facies dæmonum, inextricabilium vinculorum fertilis multitudo. Ibi fletus & stridor den- tium, planctus & gemitus, & alternantia mala impios sine pietate diserpunt. Nihil sic valet ad extirpandas voluptatum radices, quàm istorum memoria, & recordatio vulnerum Domini mei, qui stetit ante iudicem, qui alapas accepit, qui flagellatus est, cõspurus, qui coronatus spinis, qui colaphis cæsus, qui suspensus in ligno, cui penden- ti insultatum est, qui mortuus in Cruce, qui lancea percussus, qui sepultus, qui resur- rexit, qui ascendit ad cælos, qui fecit nos regnum & sacerdotes Deo & Patri. Curre per has tumultuantes nundinas, vt viuens descendas in infernum, & fac sarcinam tuam, odium peccati.

Esa. vltim.
Infernalis
regio qua-
lis.
Matt. 27.
Luc. 13.

Ex inferni
memoria
nascitur odi-
um peccati

Cæli regio
qualis.
Apoc. 21.

Psal. 86. &
83.
Psal. 121.

Luc. 19.

Quinta regio, est Paradisus supercælestis, regio beata & gloriosa, plena volupta- tis & gloria, suauitatis & lætitiæ, gratiæ & benignitatis. Ibi requies à labore, iucundi- tas de nouitate, de æternitate securitas. Ibi est ciuitas Regis magni, cuius plateæ con- stratæ sunt auro purissimo, quæ fecundata est in saphiris, in qua iaspidis propugnacu- la præuiscunt, & per ordinem lapides infertuntur. Nam lapides preciosi omnes muri eius. Illic omnes viuunt, nullus moritur, omnes exultant in voce exultationis. Intrauerat Dauid in sanctuarium eius, & mente excelsit Deo, nec tamen aliquid aliud potuit abspportare, nisi, Quia gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei: & illud, Beati, qui habitant in domo tua, Domine, in secula seculorum laudabunt te. Nescio quid magnum promittitur, videre Deum, & laudare. Lætatus sum & ego in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Iam stamus in atrijs Hierusalem, iam è vestibulo magnæ ciuitatis gaudia somniamus. Curre igitur & per regionem istam, & fac sar- cinam tuam, amorem Dei.

Negociamini ergo, donèc veniat homo ille nobilis, qui abiit in longinquam regio- nem accipere sibi regnum, & reuerti. Reuertetur planè, & tunc cum uisus eriget pecuniam, quam tradidit nobis. Nihil perdit, nihil obliuiscitur, nihil impunitum re- linquit. Supplicemus igitur Confessori, vt Redemptori nostro, amico suo pro no bis hodiè supplicare dignetur, qui est Deus benedictus in secula, Amen.

DE SS. DIONYSIA, DATIVA, LEONTIA,
ITEM QVE TERTIO, BONIFACIO, ET ALIIS QVI-
busdam, ex libro 3. sancti Victoris Episcopi Vticensis,
De persecutione Vandalica.

Decèbris 6.

ADDIDIT bestia illa (Hunericus vel Honoricus Van- dalorum Rex) sanguinem sitiens innocentum, Episcopis necdùm adhuc in exilium directis, per vniuersas Africa- næ terræ provincias vno tempore tortores crudelissimos destinare: vt nulla remansisset domus & locus, vbi non fuisset ciuilatus & luctus: vt nulli arati, nulli parceretur sexui, nisi illis, qui eorum succumberent voluntati. Hos sustibus, illos suspensio, alios ignibus concremabant. Mulieres, & præcipuè nobiles, contra ius naturæ nudas omninò in facie publica cruciabant. Ex quibus vnã no- tram Dionysiam cursim ac breuiter nominabo. Cùm viderent eam non solum audacem, sed etiam matronis cæteris pulchriorem, ipsam primò nisi sunt sustibus expoliatam aptare. Quæ cùm peteret, diceretque, de Domi- no suo secura, Qualiter libet, cruciate: verecunda tamen membra nolite nudare: am- pliùs illi magis furentes, celsiori loco, vestimentis exuram, * constituunt, specia culam eam omnibus facientes. Quæ inter ictus virgarum, dum riui sanguinis toto iam cor- pore fluitarèt, libera voce dicebat: Ministri diaboli, quod ad opprobriũ meum faceret

* constituunt,
s. Dionysia
crudelissi-
mè ceditur.

compe

SUR
q ben
nobel
RVII
5

computatis, ipsa est laus mea. Et quia erat scripturarum diuinarum scientia plena, arcata poenis, & ipsa iam martyr, alios ad martyrium confortabat. Quæ suo sancto exemplo vniuersam suam patriam liberauit.

Quæ cum suum vnicum filium, admodum adhuc teneræ ætatis & delicatum, timore poenarum formidolosum conspiceret, verberans eum nutibus oculorum, & increpans autoritate materna ita confortauit, vt matre multò fortior redderetur. Cuiusmodi crudelia verbera constituto ita dicebat: Memento, fili mi, quia in nomine Trinitatis in matre Catholica baptizati sumus: non perdamus indumentum nostrum salatis, nè veniens inuitator, vestem non inueniat nuptialem, & dicat ministris: Mente in tenebras exteriores, vbi erit fletus oculorum, & stridor dentium. Illa poena timenda est, quæ nunquam finitur: illa desideranda vita, quæ semper habetur. Talibus itaque filium solidans verbis, velociter martyrem fecit. Venerabilis verò adolescens, Maioricus nomine, in certamine confessionis spiritum reddens, cursum palmiferum consummauit: amplexansque illam hostiam suam, quantis potuit vocibus Domino gratias agens, ad gaudium spei futuræ in sua domo máluit sepelire: vt quotiès super sepulcrum eius Trinitati preces effundit, alienam se à filio nunquam esse confidat. Quanti igitur per eam in illa ciuitate, vt fari sumus, acquisiti sunt Deo, longum est narrare.

Nam & eius germana, nomine Datura, atque Leontia filia sancti Germani Episcopi, cognatusque Daturæ venerabilis * Emelius medicus, religiosus quoque Tertius, Trinitatis confessione præclarus, vel Sibidensis Bonifacius quanta pertulerint, qualibusque cruciatibus euiscerata vel euiscerati sint, qui valet, ordine dicat.

Præclara vox S. Dionysii, filium suum confirmantis. Matt. 22.

* Vuardus hunc Aemilianum vocat

TULLS

VITA SANCTÆ ASELLÆ VIRGINIS, PER DIVVM HIERONYMV M AD MARCELLAM SCRIPTA, habetur Tomo primo Epistolarum eius.

EMO reprehendat, quòd in epistolis aliquos aut laudamus, aut carpimus: cum & in arguendis malis, sit correctio cæterorum: & in optimis prædicandis, bonorum ad virtutem studia concitentur. Nudiustertius de beatæ memoriæ Lea aliqua dixeramus. Ilicò pupugit animum, & mihi venit in mentem, non debere nos tacere de virgine, qui de secundo ordine castitatis loquuti sumus. Igitur Asella nostræ vita breuiter explicanda est: cui quæso nè hanc epistolam legas: grauatur quippè laudibus suis: sed is potius, quæ adolescentulæ sunt, legere dignare: vt ad exemplum eius se instituentes, conuersationem illius, perfectæ vitæ normam arbitrentur.

6. Decēbris.

Leq̄ vita habetur 2. Tô. 22. Martij.

Prætermitto, quòd in matris vtero benedicatur ei, antequàm nascatur: quòd in phiala nitentis vitri, & omni speculo purioris, patri virgo traditur per quietem: quòd ad huc infantia inuoluta pannis, & vix annum decimum ætatis excedens, honore futuræ beatitudinis consecratur. Sit gratiæ omne, quod ante laborem fuit: licet Deus prescius futurorum, & Hieremiam sanctificet in vtero, & Iohannem in aluo matris faciat exultare, & Paulum ante constitutionem mundi separet in euangelium filij sui. Ad ea venio, quæ post duodecimum annum sudore proprio elegit, arripuit, tenuit, & orationis locus extitit & quietis. Ieiunium pro ludo habuit, in ediam pro refectioe. Et cum eam non vespenti desiderio, sed humana confectio ad cibum traheret: pane & sale, & aqua frigida concitabat magis esuriam, quàm refectioe.

Asella benedicatur in matris vtero, & decemnis Dominis consecratur. Hier. 1. Luc. 1. Rom. 1. Mira abstinentia eius.

Et quia penè oblitus sum, quòd in principio debui dicere: Cum primùm hoc propolum arripuit, aurum colli sui, quòd quidem murenulam vulgus vocat, quòd scilicet metallo in virgulas lentescente, quadam ordinis flexuosi catena contextitur, absque parentibus vendidit, & tunicam salsciorem, quam à matre impetrare non poterat, induta, pio negociationis auspicio, se repente Domino consecrauit: vt intelligeret vniuersa cognatio, non posse aliud ei extorqueri, quæ iam seculum damnasset in vestibus. Sed, vt dicere cœperamus, ita se semper moderatè habuit, & intra cubiculi

Voluntaria paupertas.

Gggg sui